Aşteptarea cu răbdare

Textul de memorat: *„Roada Duhului, dimpotrivă, este […] îndelunga răbdare […]” (Galateni 5:22)*

Duminică, 4 septembrie – Dumnezeul răbdării

1. **Romani 15:4,5;** 4. Şi tot ce a fost scris mai înainte a fost scris pentru învăţătura noastră, pentru ca, prin răbdarea şi prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde.
   5. Dumnezeul răbdării şi al mângâierii să vă facă să aveţi aceleaşi simţăminte unii faţă de alţii, după pilda lui Hristos Isus;

2. **Psalmii 27:14;** Nădăjduieşte în Domnul! Fii tare, îmbărbătează-ţi inima şi nădăjduieşte în Domnul!

   Psalmii 37:7; Taci înaintea Domnului şi nădăjduieşte în El. Nu te mânia pe cel ce izbuteşte în umbletele lui, pe omul care îşi vede împlinirea planurilor lui rele.

   Romani 5:3-5; 3. Ba mai mult, ne bucurăm chiar şi în necazurile noastre; căci ştim că necazul aduce răbdare,
   4. răbdarea aduce biruinţă în încercare, iar biruinţa aceasta aduce nădejdea.
   5. Însă nădejdea aceasta nu înşală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.

Luni, 5 septembrie – La momentul ales de El

3. **Romani 5:6;** Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită, a murit pentru cei nelegiuiţi.

   Galateni 4:4; Dar, când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege,

4. **Daniel 9:24-27;** 24. Şaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău şi asupra cetăţii tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispăşirea păcatelor, până la ispăşirea nelegiuirii, până la aducerea neprihănirii veşnice, până la pecetluirea vedeniei şi prorociei şi până la ungerea Sfântului sfinţilor.
   25. Să ştii, dar, şi să înţelegi că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul, la Cârmuitorul, vor trece şapte săptămâni; apoi timp de şaizeci şi două de săptămâni, pieţele şi gropile vor fi zidite din nou, şi anume în vremuri de strâmtorare.
   26. După aceste şaizeci şi două de săptămâni, Unsul va fi stârpit, şi nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea şi Sfântul Locaş, şi sfârşitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ţine până la sfârşit, şi împreună cu el, şi pustiirile.
   27. El va face un legământ trainic cu mulţi timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa şi darul de mâncare, şi pe aripa urâciunilor idoleşti va veni unul care pustieşte, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.”

Marţi, 6 septembrie – David: un exemplu de aşteptare

5. **1 Samuel 26:1-11;** 1. Zifiţii s-au dus la Saul la Ghibeea, şi au zis: „Iată că David este ascuns pe dealul Hachila, în faţa pustiului.”
2. Saul s-a sculat şi s-a coborât în pustiul Zif, cu trei mii de oameni aleşi din Israel, ca să caute pe David în pustiul Zif.
3. A tăbărât pe dealul Hachila, în faţa pustiului, lângă drum. David era în pustiu; şi, înţelegând că Saul merge în urmărirea lui în pustiu,
4. a trimis nişte iscoade şi a aflat că în adevăr Saul venise.
5. Atunci David s-a sculat şi a venit la locul unde tăbărâse Saul şi a văzut locul unde era culcat Saul, cu Abner, fiul lui Ner, căpetenia oştirii lui. Saul era culcat în cort în mijlocul taberei, şi poporul era tăbărât în jurul lui.
6. David a luat cuvântul şi, vorbind lui Ahimelec, hetitul, şi lui Abişai, fiul Ţeruiei şi fratele lui Ioab, a zis: „Cine vrea să se coboare cu mine în tabără la Saul?” Şi Abişai a răspuns: „Eu mă voi coborî cu tine.”
7. David şi Abişai s-au dus noaptea la popor. Şi iată că Saul era culcat şi dormea în cort în mijlocul taberei, şi suliţa lui era înfiptă în pământ la capul lui. Abner şi poporul erau culcaţi în jurul lui.
8. Abişai a zis lui David: „Dumnezeu dă astăzi pe vrăjmaşul tău în mâinile tale; lasă-mă, te rog, să-l lovesc cu suliţa mea şi să-l pironesc dintr-o lovitură în pământ, ca să n-am nevoie să-i mai dau alta.”
9. Dar David a zis lui Abişai: „Nu-l omorî! Căci cine ar putea pune mâna pe unsul Domnului şi să rămână nepedepsit?”
10. Şi David a zis: „Viu este Domnul, că numai Domnul îl poate lovi; fie că-i va veni ziua să moară, fie că se va coborî într-un câmp de bătaie şi va pieri.
11. Să mă ferească Domnul să pun mâna pe unsul Domnului! Ia numai suliţa de la căpătâiul lui, cu ulciorul cu apă, şi să plecăm.”

6. **1 Samuel 26:12-25;** 12. David a luat, dar, suliţa şi ulciorul cu apă de la căpătâiul lui Saul şi au plecat. Nimeni nu i-a văzut, nici n-a băgat de seamă nimic şi nimeni nu s-a deşteptat, căci Domnul îi cufundase pe toţi într-un somn adânc.
13. David a trecut de cealaltă parte şi a ajuns departe pe vârful muntelui, la o mare depărtare de tabără.
14. Şi a strigat poporului şi lui Abner, fiul lui Ner: „N-auzi tu, Abner?” Abner a răspuns: „Cine eşti tu care strigi către împăratul?”
15. Şi David a zis lui Abner: „Oare nu eşti tu bărbat? Şi cine este ca tine în Israel? Pentru ce atunci n-ai păzit pe împărat, stăpânul tău? Căci cineva din popor a venit să omoare pe împăratul, stăpânul tău.
16. Ce ai făcut tu nu este bine. Viu este Domnul, că sunteţi vrednici de moarte, căci n-aţi vegheat asupra stăpânului vostru, asupra unsului Domnului. Uită-te acum unde este suliţa împăratului şi ulciorul de apă, care erau la căpătâiul lui.”
17. Saul a cunoscut glasul lui David şi a zis: „Glasul tău este, fiul meu David?” Şi David a răspuns: „Glasul meu, împărate, domnul meu!”
18. Şi a zis: „Pentru ce urmăreşte domnul meu pe robul său? Ce-am făcut şi cu ce sunt vinovat?
19. Să binevoiască acum împăratul, domnul meu, să asculte cuvintele robului său: „Dacă Domnul este Cel ce te aţâţă împotriva mea, să primească mirosul unui dar de mâncare de la noi; dar dacă oamenii te aţâţă, blestemaţi să fie înaintea Domnului, fiindcă ei mă izgonesc azi ca să mă dezlipească de moştenirea Domnului, zicându-mi: „Du-te de slujeşte unor dumnezei străini!”
20. Of! să nu-mi cadă sângele pe pământ departe de faţa Domnului! Căci împăratul lui Israel a pornit să mă caute ca pe un purice, cum ar urmări o potârniche în munţi.”
21. Saul a zis: „Am păcătuit; întoarce-te, fiul meu David, căci nu-ţi voi mai face rău, fiindcă în ziua aceasta viaţa mea a fost scumpă înaintea ta. Am lucrat ca un nebun şi am făcut o mare greşeală.”
22. David a răspuns: „Iată suliţa împăratului; să vină unul din oamenii tăi s-o ia.
23. Domnul va răsplăti fiecăruia după dreptatea lui şi după credincioşia lui: căci Domnul te dăduse azi în mâinile mele, şi eu n-am vrut să pun mâna pe unsul Domnului.
24. Şi după cum azi viaţa ta a avut un mare preţ înaintea mea, tot aşa şi viaţa mea va avea un mare preţ înaintea Domnului, şi El mă va izbăvi din orice necaz.”
25. Saul a zis lui David: „Fii binecuvântat, fiul meu David! Tu vei face lucruri mari şi vei birui.” David şi-a văzut de drum, şi Saul s-a întors acasă. „

Miercuri, 7 septembrie – Ilie: problema pripirii

1 Împăraţi 19:1-9; 1. Ahab a spus Izabelei tot ce făcuse Ilie şi cum ucisese cu sabia pe toţi prorocii.
2. Izabela a trimis un sol la Ilie, să-i spună: „Să mă pedepsească zeii cu toată asprimea lor, dacă mâine, la ceasul acesta, nu voi face cu viaţa ta ce ai făcut tu cu viaţa fiecăruia din ei.”
3. Ilie, când a văzut lucrul acesta, s-a sculat şi a plecat, ca să-şi scape viaţa. A ajuns la Beer-Şeba, care ţine de Iuda, şi şi-a lăsat slujitorul acolo.
4. El s-a dus în pustiu unde, după un drum de o zi, a şezut sub un ienupăr şi dorea să moară, zicând: „Destul! Acum, Doamne, ia-mi sufletul, căci nu sunt mai bun decât părinţii mei.”
5. S-a culcat şi a adormit sub un ienupăr. Şi iată, l-a atins un înger şi i-a zis: „Scoală-te şi mănâncă.”
6. El s-a uitat, şi la căpătâiul lui era o turtă coaptă pe nişte pietre încălzite şi un ulcior cu apă. A mâncat şi a băut, apoi s-a culcat din nou.
7. Îngerul Domnului a venit a doua oară, l-a atins şi a zis: „Scoală-te şi mănâncă, fiindcă drumul pe care-l ai de făcut este prea lung pentru tine.”
8. El s-a sculat, a mâncat şi a băut; şi, cu puterea pe care i-a dat-o mâncarea aceasta, a mers patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi până la muntele lui Dumnezeu, Horeb.
9. Şi acolo, Ilie a intrat într-o peşteră şi a rămas în ea peste noapte. Şi cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: „Ce faci tu aici, Ilie?”

7. –

8. **Geneza 16:1-3;** 1. Sarai, nevasta lui Avram, nu-i născuse deloc copii. Ea avea o roabă egipteancă numită Agar.
2. Şi Sarai a zis lui Avram: „Iată, Domnul m-a făcut stearpă; intră, te rog, la roaba mea; poate că voi avea copii de la ea.” Avram a ascultat cele spuse de Sarai.
3. Atunci Sarai, nevasta lui Avram, a luat pe egipteanca Agar, roaba ei, şi a dat-o de nevastă bărbatului său, Avram, după ce Avram locuise ca străin zece ani în ţara Canaan.

Numeri 20:10-12; 10. Moise şi Aaron au chemat adunarea înaintea stâncii. Şi Moise le-a zis: „Ascultaţi, răzvrătiţilor! Vom putea noi oare să vă scoatem apă din stânca aceasta?”
11. Apoi Moise a ridicat mâna şi a lovit stânca de două ori cu toiagul. Şi a ieşit apă din belşug, aşa încât a băut şi adunarea, şi au băut şi vitele.
12. Atunci Domnul a zis lui Moise: „Pentru că n-aţi crezut în Mine, ca să Mă sfinţiţi înaintea copiilor lui Israel, nu voi veţi duce adunarea aceasta în ţara pe care i-o dau.”

Judecătorii 14:1-3; 1. Samson s-a coborât la Timna şi a văzut acolo o femeie din fetele filistenilor.
2. Când s-a suit înapoi, a spus lucrul acesta tatălui său şi mamei sale şi a zis: „Am văzut la Timna o femeie din fetele filistenilor; luaţi-mi-o acum de nevastă.”
3. Tatăl său şi mama sa i-au zis: „Nu este nicio femeie între fetele fraţilor tăi şi în tot poporul nostru, de te duci să-ţi iei nevastă de la filisteni, care sunt netăiaţi împrejur?” Şi Samson a zis tatălui său: „Ia-mi-o, căci îmi place.”

Matei 20:20,21; 20. Atunci mama fiilor lui Zebedei s-a apropiat de Isus împreună cu fiii ei şi I s-a închinat, vrând să-I facă o cerere.
21. El a întrebat-o: „Ce vrei?” „Porunceşte”, I-a zis ea, „ca, în Împărăţia Ta, aceşti doi fii ai mei să şadă unul la dreapta şi altul la stânga Ta.”

Luca 9:52-56; 52. A trimis înainte nişte soli, care s-au dus şi au intrat într-un sat al samaritenilor, ca să-I pregătească un loc de găzduit.
53. Dar ei nu L-au primit, pentru că Isus Se îndrepta să meargă spre Ierusalim.
54. Ucenicii Săi, Iacov şi Ioan, când au văzut lucrul acesta, au zis: „Doamne, vrei să poruncim să se coboare foc din cer şi să-i mistuie, cum a făcut Ilie?”
55. Isus S-a întors spre ei, i-a certat şi le-a zis: „Nu ştiţi de ce duh sunteţi însufleţiţi!
56. Căci Fiul omului a venit nu ca să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuiască.” Şi au plecat în alt sat.

Faptele 9:1; Dar Saul sufla încă ameninţarea şi uciderea împotriva ucenicilor Domnului. S-a dus la marele preot.

Joi, 8 septembrie – Lecţia desfătării în Domnul

Psalmii 37:1-11; 1. Nu te mânia pe cei răi şi nu te uita cu jind la cei ce fac răul;
2. căci sunt cosiţi iute ca iarba şi se veştejesc ca verdeaţa.
3. Încrede-te în Domnul şi fă binele; locuieşte în ţară şi umblă în credincioşie.
4. Domnul să-ţi fie desfătarea, şi El îţi va da tot ce-ţi doreşte inima.
5. Încredinţează-ţi soarta în mâna Domnului, încrede-te în El, şi El va lucra,
6. El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina, şi dreptul tău ca soarele la amiază.
7. Taci înaintea Domnului şi nădăjduieşte în El. Nu te mânia pe cel ce izbuteşte în umbletele lui, pe omul care îşi vede împlinirea planurilor lui rele.
8. Lasă mânia, părăseşte iuţimea; nu te supăra, căci supărarea duce numai la rău.
9. Fiindcă cei răi vor fi nimiciţi, iar cei ce nădăjduiesc în Domnul vor stăpâni ţara.
10. Încă puţină vreme, şi cel rău nu va mai fi; te vei uita la locul unde era, şi nu va mai fi.
11. Cei blânzi moştenesc ţara şi au belşug de pace.

9. **Psalmii 37:1;** Nu te mânia pe cei răi şi nu te uita cu jind la cei ce fac răul;

   Psalmii 37:5; Încredinţează-ţi soarta în mâna Domnului, încrede-te în El, şi El va lucra,

   Psalmii 37:7; Taci înaintea Domnului şi nădăjduieşte în El. Nu te mânia pe cel ce izbuteşte în umbletele lui, pe omul care îşi vede împlinirea planurilor lui rele.

   Psalmii 37:8; Lasă mânia, părăseşte iuţimea; nu te supăra, căci supărarea duce numai la rău.

10. **Psalmii 37:4;** Domnul să-ţi fie desfătarea, şi El îţi va da tot ce-ţi doreşte inima.